

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (M.Murguleț)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Bostan, A.Pahopol, V.Negru)

ÎN C H E I E R E

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Munteanu Vasile, reprezentat de avocatul Tarlapan Artur,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Stratu Pavel și Stratu Rodica împotriva lui Munteanu Vasile și Munteanu Lilia cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate asupra bunului imobil, repararea prejudiciului material și moral cauzat, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Munteanu Vasile, reprezentat de avocatul Tarlapan Artur și a fost menținută hotărârea din 29 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă:

La data de 22 august 2017, avocatul Tocari Sofiana, în interesele lui Stratu Pavel și Stratu Rodica a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Munteanu Vasile și Munteanu Lilia solicitând înlăturarea obstacolelor în utilizarea conform destinației a apartamentului nr.XXXXXX; obligarea de ridicare a bunurilor amplasate în apartamentul vizat; încasarea prejudiciului material în mărime de 2 000 lei, a prejudiciului moral în mărime de 25 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, Stratu Pavel și Stratu Rodica sunt coproprietari ai apartamentului nr. XXXXX, iar Munteanu Vasile și Munteanu Lilia, în absența lor au instalat o ușă, îngrădindu-le astfel accesul la apartament.

A declarat că la data de 06 aprilie 2017, reclamânți au expediat în adresa pârâților o notificare prin care au solicitat înlăturarea obstacolelor în utilizarea proprietății private, la care nu au primit răspuns.

A menționat că reclamânților prin acțiunile pârâților Munteanu Vasile și Munteanu Lilia, le-a fost încălcat grav dreptul la proprietate, privându-i de dreptul de a folosi după destinație spațiul locativ.

A relatat că au suportat cheltuieli de transport deplasându-se din Italia în R.Moldova, pentru a efectua reparație în apartament, însă din vina pârâților, care nu

le-au permis accesul în apartament, aceștia nu au avut posibilitatea de a efectua lucrările de reparație.

Prin urmare, a considerat că cheltuielile suportate, urmează a fi recuperate din contul pârâților, totodată le-a fost cauzat și un prejudiciu moral estimat în sumă de 25 000 de lei.

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis parțial acțiunea și s-a dispus: obligarea lui Munteanu Vasile și Munteanu Lilia să înlăture obstacolele în exercitarea dreptului de proprietate deținut de Stratu Pavel și Stratu Raisa, cu oferirea accesului liber și necondiționat în apartamentul situat în XXXXX, nr. cadastral XXXX; evacuarea bunurilor deținute de Munteanu Vasile și Munteanu Lilia în apartamentul situat în XXXXX, nr. cadastral XXXXX; încasarea, în mod solidar de la Munteanu Vasile și Munteanu Lilia în beneficiul lui Stratu Pavel și Stratu Raisa, cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 200 lei. În rest, acțiunea în partea pretențiilor privind repararea prejudiciului material și moral s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Munteanu Vasile, reprezentat de avocatul Tarlapan Artur și a fost menținută hotărârea din 29 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că intimații Stratu Pavel și Stratu Raisa, la moment dețin dreptul de proprietate asupra încăperilor în litigiu, care reprezintă un drept inviolabil și garantat de stat.

În conformitate cu prevederile art.374 alin.(1), (2) Cod civil, proprietarul este în drept să-și revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia. Posesorul poate refuza să predea bunul dacă el sau posesorul mijlocit pentru care posedă are dreptul preferențial de posesiune în raport cu proprietarul.

Astfel, instanța de apel a invocat că în cadrul examinării cauzei nu au fost administrate careva probe admisibile și pertinente care ar demonstra că apelantul Munteanu Vasile ar deține un drept preferențial în raport cu dreptul de proprietate al reclamanților asupra încăperilor vizate. În asemenea circumstanțe, orice încălcare a dreptului de proprietate al intimaților de către apelanți, este inadmisibilă și la cererea proprietarului, aceasta urmează să înceteze.

Instanța de apel a menționat că deținerea dreptului de proprietate în mod neîngrădit, constă în dispunerea de atributele dreptului de proprietate în mod liber – posesia, folosința și dispoziția. Astfel, în situația în care în unul litigios, Munteanu Vasile și Munteanu Lilia au depozitat careva bunuri, fără acordul proprietarilor, Stratu Pavel și Stratu Raisa, s-a conchis că pretenția privind obligarea lui Munteanu Vasile și Munteanu Lilia de a-și ridica bunurile stabilite în încăperile litigioase care fac parte integrantă a apartamentului nr.XXXXX, conform extrasului cadastral, just a fost admisă de prima instanță. Or, obstacol în exercitarea dreptului de proprietate constituie nu doar îngrădirea accesului, ci și însuși ocuparea bunului cu lucruri fără acordul proprietarului.

La 26 noiembrie 2018, Munteanu Vasile, reprezentat de avocatul Tarlapan Artur a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei

instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

La data de 27 septembrie 2018, decizia instanței de apel a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”. Cauza dată poate fi găsită pe www.cac.instante.justice.md, în rubrica hotărâri.

Astfel, recursul declarat la 26 noiembrie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Munteanu Vasile, reprezentat de avocatul Tarlapan Artur este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Munteanu Vasile, reprezentat de avocatul Tarlapan Artur, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural,

verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Munteanu Vasile, reprezentat de avocatul Tarlapan Artur, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Munteanu Vasile, reprezentat de avocatul Tarlapan Artur.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru